

AMPAPA't / TIC

EL BUTLLETÍ DE L'AMPA DEL CEIP VILA OLÍMPICA / NÚM 18 / BARCELONA, 22 DE DESEMBRE DE 2010

Editorial Albert Girona

Ara fa tot just 3 anys -el desembre del 2007- sortia a la llum l'AMPAPA't número 9 en el qual parlàvem de la funció educativa de la Viquipèdia, tant per fer-la servir d'eina de consulta com per col·laborar-hi, ensenyant als nostres fills que el coneixement es crea entre tots. En aquell moment parlar de fer wikis sonava encara molt alienígena, i en canvi, a finals del 2010 els nens busquen informació tant a la Viquipèdia com a les enciclopèdies i llibres de referència en paper.

Aquest curs escolar ha portat a les aules de l'escola les famoses pissarres digitals. Les pissarres digitals són una mostra ben pràctica de com un -aparentment senzill- canvi tecnològic pot transformar i facilitar la forma de transmetre coneixement.

A finals del curs anterior hem posat a caminar a l'AMPA la subcomissió de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) amb l'ànim de donar a conèixer a les famílies les noves -i no tant noves- tecnologies, i poder-nos moure tant els grans com els petits en aquest món tecnològic tan canviant. Sabem que les TIC (internet, videojocs, ordinadors, mòbils) fan un cert respecte -fins i tot por- a més d'un, i sabem també que inevitablement els nostres fills hi hauran de conviure per sobreviure en el món dels adults. És per això que ens proposem fer-ne divulgació i compartir-ne experiències amb tots vosaltres.

En seguirem informant!

Veureu que tant l'entrevista com l'article d'aquest número segueixen el fil conductor de l'impacte de les TIC a nivell familiar i educatiu i us familiaritzaran amb conceptes que hauréu sentit com els de "nadius" i "orfes digitals", i el de caminar amb seguretat per internet. De la mateixa manera que el telèfon fix, la TV i el mòbil van passar de ser objectes venerats i estranys a formar part de les nostres vides, ara és el torn de les TIC.

BONES i DIGITALS FESTEES a TOTS/ES!! :-)

Projecte 1x1 Per Agustí Clua

El Projecte 1x1 (o el que és el mateix: un ordinador portàtil per a cada alumne/a) va ser un dels últims cops d'efecte de l'anterior govern. Es tractava de digitalitzar les aules dels centres d'ensenyament secundari, però, tot i les bondats tecnològiques de l'invent, molts instituts s'hi van mostrar reticents i encara ara s'hi mostren. Hi ha centres com el Fòrum 2004, on treballa i formo part del seu equip directiu, que s'han sumat al Projecte. Perquè gran part del professorat ho tenia entre cella i cella des de fa molts anys, pel repte important que suposa i perquè creiem que, a la llarga, això repercutirà positivament en la convivència de l'alumnat del Centre. Cal recordar que aquest institut és un dels pocs CAEP (Centre d'Atenció Educativa Preferent) que hi ha al país. Segurament, també ens va fer acabar de decidir la proximitat amb l'enllestida Torre Diagonal Zero de Telefònica i amb el futur Campus Universitari del Besòs, amb tota l'oferta potencial, tant acadèmica com laboral, que poden aportar.

Ens ho hem cregut nosaltres, però també calia fer entendre a les famílies que no podíem quedar-nos estancats i que havíem de mirar cap al futur. Sobretot, perquè aquest entorn proper del que us parlava, tard o d'hora ens ho exigirà. Però, amb números a la mà, calia fer-ho llaminer també des del punt de vista econòmic: amb la compra de l'ordinador hom s'estalvia entre 600 i 700 euros de material escolar i llibres de text per cada fill/a. L'aparell els servirà per a tota l'etapa de l'ESO i és una inversió de futur. Tot i així, demanar un pagament important de cop no era garantia d'èxit, però l'entusiasme de l'alumnat ha arrossegat els seus pares i les seves mares, i els grups de 1r i 2n d'ESO ja hi estan treballant des de fa unes setmanes. A través de la xarxa Educat 1x1, i amb continguts digitals de l'editorial Santillana inclosos al currículum. A més, amb el Moodle, l'alumnat té accés a tota l'actualitat de la matèria i realitza els deures assignats i d'altres tasques en xarxa.

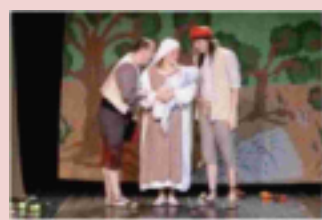
Si algun dia no hi ha accés a Internet, l'alumnat disposa a l'escriptori de l'aparell de feines alternatives que el professorat hi ha penjat en formats PDF, Power-point, Excel...

S'han hagut de superar molts d'entrebancs. Des de l'estiu, hi ha hagut una feina important per habilitar les aules, amb la nova disposició de les taules i la seva electrificació, dotant-les de banda ampla i amb la instal·lació de pissarres digitals i nous projectors. En segon lloc, hem tingut la sort de comptar amb professorat voluntari que, a l'estiu, s'ha format adequadament per a impartir les classes telemàtiques de gairebé totes les àrees (cal exceptuar-ne l'Educació Física, la Música i l'Educació Visual i Plàstica, que seguiran impartint-se, de moment, amb els mètodes tradicionals). Un cop adquirits els ordinadors per part de les famílies, també hi ha hagut problemes de connectivitat a les aules, amb el wifi, amb la xarxa Educat 1x1. Calia assignar contrasenyes, a alumnat i a professorat, i vetllar, abans de començar, pel correcte funcionament de les classes i per la seguretat dels aparells.

Però ha valgut la pena. D'aquí a un parell de cursos, tots els grups d'ESO estaran treballant amb continguts digitals.

Agenda Núria Fagella

GUASCH TEATRE (c/ Aragó 140)
Ve't-ho aquí uns Pastorets

És una versió de les obres tradicionals catalanes que tracten del naixement de Jesús.

Diumenge 26/12/2010:
12:30, 17:00 h
www.guaschteatre.com

TEATRE POLIORAMA (Rambla dels Estudis 115)
Pinotxo

És un espectacle de dansa descriptiva acompanyat de les noves tecnologies.

Diumenges a les 12:30
Des de 16/1/2011 fins a 6/2/2011
www.teatrepoliorama.com

MOLLES, ENGRANATGES I PIXELS.

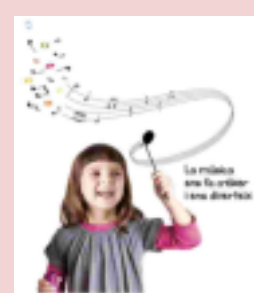
Lloc: **Espai Cultura Unnim**, Sabadell (Barcelona), C/ En Font, 25

En aquesta exposició descobrirem la tecnologia i l'aplicació d'algunes lleis físiques que amaguen molts elements de joc, entendrem aquesta tecnologia i, sobretot, podrem gaudir d'una experiència lúdica. Hi ha diferents activitats per a totes les edats.

www.unnim.cat/cat/Obra-social/Activitats/Escoles/

L'AUDITORI: EDUCA. Activitats en família

Concerts en família, visites al Museu de la Música, tallers, formació, materials, activitats participatives...
Una oferta per gaudir de la música en família.

T'enCANTarà: Un matí en família a L'Auditori: assajar, cantar,... i acabar interpretant un concert amb la resta dels participants, amb instrumentistes i solistes professionals. 2/4/2011

www.auditori.cat/ct/auditori/oferta_musical/auditori_educa/activitatsEnFamilia.aspx

GERÓNIMO STILTON. EL MUSICAL DEL REGNE DE LA FANTASIA

Lloc: **Teatre Condal** (Barcelona). Fins al gener del 2011

Gerónimo Stilton es una popularíssima sèrie de llibres per a nens creats per l'escriptora italiana Elisabetta Dami, que firma com a l'escriptor fictici Gerónimo Stilton. Aquest musical està basat en algunes de les seves aventures i explica com el director del diari més famós de Ratalona, aconseguix salvar Flordiana, la Reina de les Fades.

www.teatrecondal.cat/c/showing.aspx?IdEx=643

MIMoMÚSICA. Contes familiars

Lloc: **Museu de la Música. l'Auditori** (Barcelona).
Del 09/01/2011 al 06/03/2011. Tardes de 17h a 18h.

Viure el Museu de la Música és posar-se a la pell del qui toca, del qui compon i del qui escolta. Tots fan servir el seu cos per comunicar i expressar-se musicalment.

Una proposta de participació activa i corporal per a grans i petits. Podreu triar el paper d'interpret, de director d'orquestra, de compositor, de luthier o simplement d'oient.

Vine a viure el museu experimentant els diferents rols dels seus protagonistes.
Per a nens de 6 a 12 anys.

w3.bcn.es/V62/Home/V62XMLHomeLinkPI/0,4388,285254511_285754148_1_99400251155,00.html?acciocer=detall&opcio=asia

l'Entrevista per Enric Senabre

Entrevista a Genís Roca, soci director de RocaSalvatella, consultoria estratègica sobre els usos que les empreses i les institucions poden fer de les xarxes.

"SI AL MEU FILL NO L'EXPOSO A UN ÚS NORMAL I QUOTIDIÀ D'INTERNET DIFICULTO AL SEU ACCÉS PER A UN MÓN CADA COP MÉS CONNECTAT, ON HAURÀ DE VIURE."

En Genís és tot un expert i divulgador sobre el món de les noves tecnologies i l'impacte que tenen en la societat. Ha estat director general d'Infonomia, la xarxa de gana d'innovació, i anteriorment va ser gerent de les iniciatives a Internet de la Universitat Oberta de Catalunya. Recentment, Foment del Treball li ha atorgat el premi com a millor ponent de 2010.

ES.- Com veus la situació actual d'exposició a Internet dels més joves i els dubtes que això genera entre pares i mares?

GR.- El moment que estem vivint es caracteritza pel fet que les tecnologies digitals han reduït a zero els costos i la complexitat de publicar i compartir continguts, i això és un gran canvi. A la meua generació es van reduir a zero els costos i la complexitat de generar continguts (fer una foto o un vídeo, per exemple, va passar a ser molt senzill). Durant la generació anterior, la dels meus pares, es van reduir dràsticament els costos i la complexitat de rebre els continguts a casa. Són tres grans canvis en períodes de només 15 anys, i per tant culturalment encara no s'ha pogut acabar de pair tot plegat.

Per als meus pares consumir continguts a casa gratis va ser una novetat, quelcom que va alterar la manera amb què es veien pel·lícules de cinema o la publicitat. Els de la meua generació vam poder començar a generar continguts gràcies a noves eines digitals, fent coses que abans només estaven a l'abast de professionals (les fotos de casament en són un bon exemple). Únicament calia superar certes corbes d'aprenentatge. Ara el que passa és que qualsevol pot publicar informació a la xarxa, i això afecta directament a la nova generació. Però no hi ha encara un costum, la sensació és de descontrol sobre qui publica què i on, generant sovint rebuig, dubtes sobre la idoneïtat dels continguts, la seva qualitat...

Cal dir abans de res que la primera reacció de "no pot ser que es publiqui tant i que estigui a l'abast de tothom" és clarament antidemocràtica. Amb el "no m'agrada" no hi ha futur i ens porta a la manca de llibertats. El repte és l'educació. En aquest sentit, crec que només puc educar el meu fill per a un espai hiperdens de continguts si l'acostumo a moure's i funcionar-hi a dins. Només el podré educar si l'exposo a Internet. Tard o d'hora aquest és el món on es desenvoluparà i és imparable. De fet, prefereixo que el meu fill s'eduqui en un espai on hi ha seixanta diaris, si a casa l'ajudem a construir criteris sobre quins són els indispensables, que no un espai on n'hi hagi només tres, de diaris.

ES.- I com enfoques aquest acompanyament? Amb quin criteri creus que es pot actuar?

GR.- L'equip informàtic a casa és un recurs compartit i per tant s'ha d'utilitzar en un espai comú. Fins que no arribes a certa edat -jo com a pare crec que no pots tenir el teu propi ordinador-, no considero bo que construeixis el teu món relacional digital en un espai tan privat. A més, com a adult et genero el dubte que fins a quin punt puc arribar a saber el que fas. És com dir "ja sé el que feies l'altre dia al carrer". Igual que quan els nois fan quelcom bo o dolent en un espai públic: me'n puc assabentar.

Un altre tema important és que no tots els pares estan capacitats per a un correcte ús de la tecnologia. Ara està molt de moda dir que els joves són **nadius digitals**, però crec que és un

(continua al darrere)

(continuació de l'entrevista)

concepte equivocat. El que determina que facis servir millor o pitjor la tecnologia no és l'edat, sinó la freqüència d'ús orientada a objectius, a resolució de problemes. Això és el que marca la diferència. No és un tema d'edats sinó d'actituds.

Gent que resol bé per Internet com trobar hotel, comprar bitllets d'avió, fer una comanda al supermercat, superar una pantalla de videojoc, fer els deures, trobar feina, etc.

Jo animaria els fills a respondre problemes fent servir Internet. Per exemple, aquest estiu vam anar de vacances una setmana a una ciutat i els vam proposar (però com un joc, no es tractava d'educació!) que la programació d'activitats de tot un dia fos cosa d'ells, un mes abans. Havien de decidir i planificar-ho tot (on dinar, com arribar, distàncies, a quin museu anar i els horaris, preus, etc.) i només ho podien resoldre per Internet. Compartíem la planificació d'un viatge familiar. Si al meu fill no l'exposo a un ús normal i quotidià d'Internet el handicap per a un món cada cop més connectat, on haurà de viure.

Per contraposició al concepte de nadius digitals faria servir el d'orfes digitals. Hi ha nens i nenes que es troben a Internet sense pares, perquè el pare o mare no hi és per manca de motivació, d'interès, de recursos, d'actitud, de capacitat... La dels nostres fills és una generació massiva d'orfes digitals. Els pares no són els seus referents per a educar-se en aquest entorn digital. Fent un altre paral·lelisme, igual que els meus pares no eren una referència per a mi a l'hora d'educar-me en relació a temes de drogues o de sexualitat. Quan el meu pare em deia "nen, vine que hem de parlar d'això de les drogues, que és molt perillós", jo pensava que ell no tenia idea del que parlava i jo sí, que a diferència d'ell havia vist situacions on hi havia drogues. No li reconeixia autoritat per a moralitzar-me. Actualment hi ha molta mainada que no reconeix l'autoritat del pare o la mare per a opinar sobre el Facebook o els fòrums.

ES.- I respecte als telèfons mòbils?

GR.- El mòbil és *el* dispositiu, no en tinc cap dubte. Cada cop més tota la meua vida digital l'hauré d'administrar amb un dispositiu mòbil. El que augmentarà els meus nivells d'eficàcia, social, professional i ciutadana serà l'accés permanent 'online' a aquesta capa digital que em dona informació, contactes, ajuda, formació. Cal començar a fer-lo servir aviat, entendre-ho, sentir-se còmode amb aquesta lògica. Quan de petit aprenia matemàtiques calia anar a classe sense calculadora, i al final em van dir "saps què, porta la calculadora". Jo crec que al final als nens els diran "porteu el mòbil perquè aquest treball el farem en vídeo", la càmera serà el mòbil.

ES.- I com veus la introducció de tot això que comentes a l'educació?

GR.- La meua filla que fa 3r d'ESO diu que els estan ensenyant a treballar en equip perquè serà una habilitat molt important en el futur, i per això ha de fer un treball de curs amb dues companyes de classe... Però el treball en equip on s'hauria d'entrenar per a ser competitiva i eficaç en la seva vida professional i social és de tres-centes persones distribuïdes en el territori. Això és avui dia treballar en equip! Treballar en una empresa al Poblenou i tenir dos companys a Xile, mentre hi ha gent que està a Colòmbia amb enginyers a Madrid i a Londres. No amb dos companys de classe, que anireu junts a casa d'un a fer un treball, això no em sembla avui dia massa preparació per a treballar en equip. El context digital ha canviat dimensions i paràmetres, col·laborar en equip és indispensable i penso que no és per al que s'està preparant. Estan estudiant temes que permetrien connectar-se 'online' en un aula d'estudi amb alumnes d'altres llocs, però no es fa. I avui dia no hi ha cap raó tècnica que ho impedeixi, ni de costos. El disseny educatiu hauria de ser un altre.

els pares opinen ACOMPANYEM-LOS A INTERNET

Cinto Casals Baixas
Consultor Internet.
Pare del Pau (3er A),
la Nora (2on A) i
l'Adrià (P4 A)

El que us volem presentar aquí és una idea sobre les noves tecnologies que té molts paral·lelismes amb el recentment estrenat camí escolar, camí segur, el qual sempre, personalment, he trobat molt interessant.

Proposem un lloc de debat, d'intercanvi d'idees i de propostes, de la realització de tallers, amb un fil conductor comú, l'autonomia dels nostres fills i filles en les noves tecnologies, i per tant la seva seguretat.

Però així com per al món físic, tots més o menys, i cada persona a la seva manera, hi sabem anar, en el tema que ens ocupa, hi ha moltes famílies que el desconeixen, i les que el coneixen ho han fet de grans. Per tant, nosaltres com a pares i mares ens trobem en la situació d'ensenyar els nostres fills i filles a moure's en un medi que és desconegut per a nosaltres i que en el seu moment ningú no ens va ensenyar.

Amb la dificultat que no hi ha una fórmula correcta per moure's en aquest medi, igual que no hi és en la vida quotidiana. Per aquest motiu, en cap moment es pretén impartir un curs sobre com s'han d'introduir els nens i nenes a les noves tecnologies, sinó mirar de recollir i classificar idees, i que cada família decideixi quines són les que s'ajusten a les seves conviccions o nivell maduratiu del fill o filla.

Sabem què els deixem fer als nostres fills en cada moment del seu aprenentatge, si poden anar a comprar el pa, si ja poden agafar un autobús, si ens han d'informar exactament d'on van o si ja estan preparats per a prendre ells mateixos aquestes decisions. Cada família, i cada fill o filla, segueix uns ritmes diferents, el mateix passa a Internet, però el desconeixement dels pares i mares ens fa actuar de formes molt diverses. El que no hauríem de fer és actuar sense abans haver entès què és i quins són els riscos o avantatges que les noves tecnologies poden aportar a una generació que, sí o sí, viurà cada vegada més immersa i més depenent d'aquestes.

El que es pretén és, mitjançant aquest debat, buscar fórmules per poder acompanyar els nostres fills/es en les seves primeres passes dintre d'aquest medi i intentar educar-los per tal que un dia s'hi puguin moure ells sols amb seguretat.

Crec -i això ja és una opinió personal- que no hi ha més perills en el món virtual que en el físic, ni al contrari, i no per això impedim que coneguin el món, però els protegim per tal que no prenguin mal, els ensenyem a aturar-se als semàfors quan aquests són en vermell. El mateix hem de fer en les noves tecnologies, els hem d'ensenyar a moure's amb seguretat.

Recordo un dia on se'm preguntava quantes hores creia jo que havien d'estar com a màxim els nens i nenes jugant a videojocs, i crec que és tant difícil de contestar com si fos quantes hores creiem que han d'estar els nens jugant al carrer o al pati. El més important, crec, no és el temps que dedica, sinó a què dedica aquest temps. És molt pitjor (segueix sent opinió personal) que un nen de 8 anys dediqui vint minuts diaris a jugar a un joc de guerra, que no que dediqui una hora a jugar als escacs per Internet, i ambdós són videojocs.

Així doncs, no ens queda més que convidar-vos a aportar aquelles propostes que creieu que poden ajudar els altres, o aquelles preguntes que us poden ajudar a vosaltres. Una mica "La nit dels ignorants" de Catalunya Radio, però amb un fil conductor, les noves tecnologies i els nostres fills/es.

Volem debatre sobre Internet, videojocs, hardware o novetats. Ells en saben, en molts casos, molt més que nosaltres, i això ens priva de poder-los ajudar, però en cap cas ens ha de privar de poder-los acompanyar.

Xifres

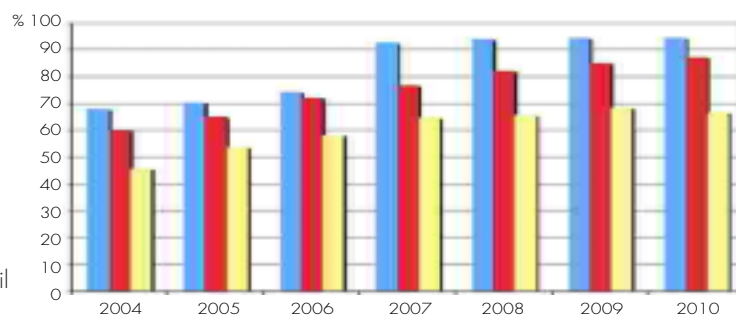
Per Moisès Espinosa

DESCRIPCIÓ:

Enquesta sobre equipament i ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) a casa. 2010

- % de nens de 10 a 15 anys usuaris d'ordinador
- % de nens de 10 a 15 anys usuaris d'Internet
- % de nens de 10 a 15 anys que disposen de mòbil

EVOLUCIÓ D'ÚS DE LES TIC EN NENS DE 10 A 15 ANYS

*FONT: Instituto Nacional de Estadística. © INE 2010

Linkoteca

Per Kim Rizvi

VIDEOJOC POPULARS:

www.guiavideojuegos.es

(En castellà). Des d'aquí es pot descarregar una guia per a mares i pares amb recomanacions i avisos sobre els videojocs més populars. La guia ha estat desenvolupada per l'organització de protecció de la infància en tecnologies de la informació i la comunicació: PROTEGELES en col·laboració amb el Ministerio de Sanidad y Política Social.

VIDEOJOCS (recomenacions generals):

www.consum.cat/documentacio/9036.pdf Aquesta pàgina conté una guia amb recomanacions generals, però sense informació sobre videojocs específics.

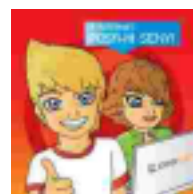
"A INTERNET POSA-HI SENY"

www.cesicat.cat

Centre de Seguretat de la Informació a Catalunya (promotors entre d'altres de la iniciativa "A internet posa-hi seny" al Facebook:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=306548611991#!/group.php?gid=306548611991&v=info>.

Internet és un lloc ple d'oportunitats on podreu aprendre, comunicar-vos amb amics d'arreu del món, jugar... i divertir-vos d'allò més. Però també hi ha alguns riscos i consells de seguretat que heu de conèixer per evitar problemes.

TECNOLOGIA I NENS:

www.scratch.mit.edu

Programació bàsica per a nens i nenes. Aprendre a crear i compartir la teua història interactiva, jocs, música i art.

ACTIVITATS EDUCATIVES:

www.educa.jcyl.es/educacy/cm/zonaalumnos

(En castellà). Portal d'activitats educatives per a nens i nenes de la Junta de Castilla y León i amb mooolts jocs!

QUÈ ÉS MINICS?:

www.minics.com/es/ Un món segur centrat en la interacció i la interactivitat. A Minics ofereixen al nen la possibilitat de conèixer i aprendre aspectes del món real com el preu que es paga per la roba, les joguines, etc.

A partir del gener del 2011:

TROBADES TECNOLÒGIQUES de pares i mares.
us hi apunteu?
ampavilaolimpica@gmail.com

Lloc: Butiklan (wifi i billars)

